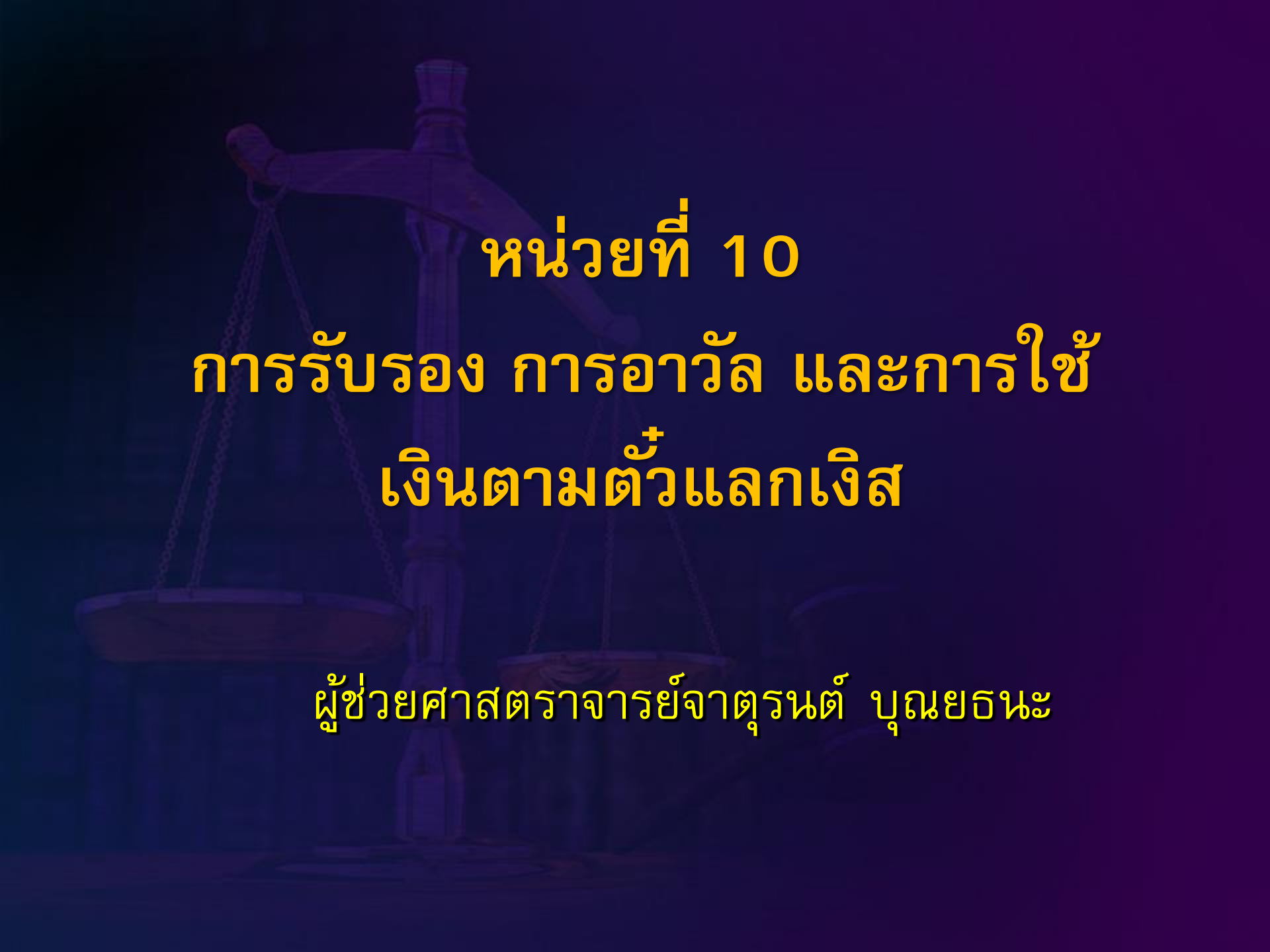

หน่วยที่ 10

การรับรอง การอาวัล และการใช้ เงินตามตั๋วแลกเงิน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จตุรนต์ บุญยธนะ

การรับรองตัวแลกเงิน

รายการในตัวเงิน

- มาตรา 909 อันตัวแลกเงินนั้น ต้องมีรายการดังกล่าวต่อไปนี้ คือ

..

(3) ชื่อ หรือยี่ห้อผู้จ่าย + มาตรา 912 วรรคสอง

..

(8) ลายมือชื่อผู้ส่งจ่าย

การรับรองตัวแลกเงิน

- มาตรา 927 วรรคหนึ่ง อันตัวแลกเงินนั้นจะนำไปยื่นแก่ผู้จ่าย ณ ที่อยู่ของผู้จ่าย เพื่อให้รับรองเมื่อไร ๆ ก็ได้จนกว่าจะถึงเวลากำหนดใช้เงินและผู้ทรงจะเป็นผู้ยื่นหรือเพียงแต่ผู้ที่ได้ตัวนั้นไว้ในครอบครองจะเป็นผู้นำไปยื่นก็ได้

ประโยชน์ของการรับรองตัวแลกเงิน

- 1. ผู้รับรองตกเป็นลูกหนี้ขั้นต้น
- 2. ผู้รับรองรับผิดชอบมากกว่าและเป็นระยะเวลาที่นานกว่าลูกหนี้อื่น ๆ ในตัวแลกเงิน

ประโยชน์ของการรับรองตัวแลกเงิน

- มาตรา 973 วรรคสอง
- อายุความในการฟ้องผู้รับรองคือ 3 ปีนับแต่วันที่ตัวแลกเงินถึงกำหนดตาม มาตรา 1001
- อายุความฟ้องคดีผู้ส่งจ่ายและผู้สลักหลัง คือ 1 ปี นับแต่วันที่ทำคำคัดค้าน หรือนับแต่วันที่ตัวนั้นถึงกำหนดในกรณีไม่ต้องทำคำคัดค้าน มาตรา 1002

๕
ตัวแลกเงินที่ต้อง
มีการรับรอง

1. ตัวเงินที่ต้องมีการรับรอง

- มาตรา 927 วรรคสอง ในตัวแลกเงินนั้นผู้สั่งจ่ายจะลงข้อกำหนดไว้ว่าให้นำยื่นเพื่อรับรองโดยกำหนดเวลาจำกัดไว้ให้ยื่น หรือไม่กำหนดเวลาก็ได้
- **ถ้าผู้จ่ายรับรองและจ่ายเงินให้แก่ผู้ทรง ผู้สั่งจ่ายก็ไม่ต้องรับผิดชอบ

2. ตัวแลกเงินที่

ผู้สละหลังกำหนดให้มีการรับรอง

- มาตรา 927 วรรคห้า ผู้สละหลังทุกคนจะลงข้อกำหนดไว้ว่าให้นำตัวเงินยื่นให้รับรอง โดยกำหนดเวลาจำกัดไว้ให้ยื่น หรือไม่กำหนดเวลาก็ได้ เว้นแต่ผู้สั่งจ่ายจะได้ห้ามการรับรอง
- **ถ้าผู้จ่ายรับรองและจ่ายเงินให้แก่ผู้ทรง ผู้สละหลังก็ไม่ต้องรับผิดชอบ

3. ตัวแลกเงินที่ต้องมีการรับรอง โดยสภาพของตัว

- มาตรา 928 ผู้ทรงตัวแลกเงินอันสั่งให้ใช้เงินเมื่อสิ้นระยะเวลากำหนดอย่างไรก็ดี อย่างหนึ่งนับแต่ได้เห็นนั้น ต้องนำตัวเงินยื่นเพื่อรับรองภายในหกเดือนนับแต่วันที่ลงในตัวเงิน หรือภายในเวลาช้าเร็วกว่านั้นตามแต่ผู้สั่งจ่ายจะได้ระบุไว้
- **ถ้าผู้จ่ายรับรองและจ่ายเงินให้แก่ผู้ทรง ผู้สลัก
หลังก็ไม่ต้องรับผิดชอบ

ตัวแลกเงินที่ไม่ต้อง
มีการรับรอง

1. ผู้ส่งจ่ายห้ามการยืมตัวแลกเงิน ให้รับรอง

- มาตรา 927 วรรคสาม ผู้ส่งจ่ายจะห้ามรับรองตัวแลกเงินก็ได้ ...
- **ผู้ส่งจ่ายไม่ประสงค์จะให้ผู้ทรงมีสิทธิไล่เบียดนก่อนตัวถึงกำหนดการจ่ายเงิน เพราะถ้าผู้ทรงยืมตัวให้ผู้จ่ายรับรองและผู้จ่ายไม่รับรอง ผู้ทรงยืมมีสิทธิไล่เบียดลูกหนี้ทั้งหลายรวมทั้งผู้ส่งจ่ายได้ก่อนตัวถึงกำหนดใช้เงิน

1. ตัวแลกเงินที่

ไม่ต้องมีการรับรองโดยสภาพ

- ตัวแลกเงินที่สั่งให้ใช้เงินเมื่อทวงถามหรือเมื่อได้เห็นนั้นหากผู้จ่ายต้องการใช้เงิน ก็ต้องกระทำเมื่อผู้ทรงยื่นตัวแลกเงินเพื่อให้ใช้เงินจึงไม่ต้องมีการรับรองโดยสภาพของตัวแลกเงิน หากผู้จ่ายไม่ยอมใช้เงิน ผู้ทรงก็มีสิทธิไล่เบี้ยคู่สัญญาทั้งหลายได้ตาม มาตรา 959 ก)

ผลของการยื่นตัวแลกเงิน
ให้ผู้จ่ายรับรอง

1. กรณีตัวแลกเงินที่ผู้ส่งจ่ายหรือผู้สละกหลัง กำหนดให้ผู้ทรงต้องยื่นตัวแลกเงินให้รับรอง

- กรณีผู้ทรงตัวแลกเงิน ได้มีการยื่นให้ผู้จ่าย
รับรอง

—และถ้าผู้จ่ายรับรอง ผู้จ่ายผูกพันตนเป็นคู่สัญญา
ในตัวแลกเงิน คือ รับผิดในฐานะลูกหนี้ชั้นต้น

—และถ้าผู้จ่ายไม่รับรอง ผู้ทรงมีสิทธิไล่เบี้ยลูกหนี้
ทั้งหลายได้ก่อนตัวถึงกำหนด ตาม 959 ข) 1)

2.กรณีตัวแลกเงินที่ผู้ส่งจ่ายกำหนด ให้ผู้ทรงต้องยื่นตัวแลกเงินให้รับรอง

- กรณีผู้ทรงตัวแลกเงิน ไม่ได้มีการยื่นให้ผู้จ่าย
รับรอง
- ผู้ทรงยอมเสียสิทธิไล่เบี้ยเอาแก่ผู้ส่งจ่าย ผู้
สละหลัง และลูกหนี้อื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อการไม่ม
ีการรับรองและการที่ไม่มีการใช้เงิน

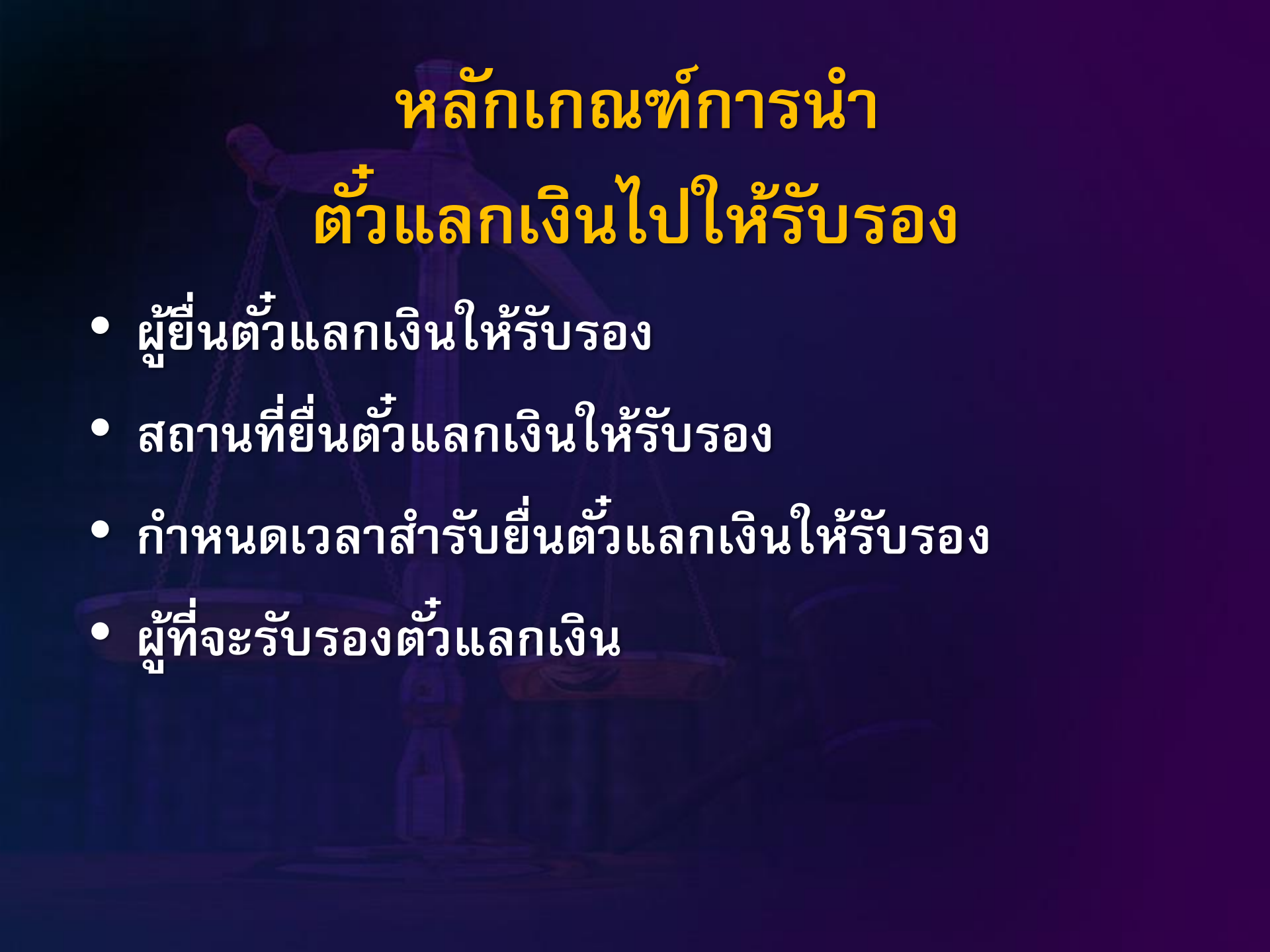
3.กรณีตัวแลกเงินที่ผู้สลับหลังกำหนด ให้ผู้ทรงต้องยื่นตัวแลกเงินให้รับรอง

- กรณีผู้ทรงตัวแลกเงิน ไม่ได้มีการยื่นให้ผู้จ่ายรับรอง
- ผู้ทรงยอมเสียสิทธิไล่เบี้ยเฉพาะต่อผู้สลับหลังที่กำหนดให้ยื่นตัวแลกเงินให้ผู้จ่ายรับรองเท่านั้น แต่ไม่สิ้นสิทธิไล่เบี้ยลูกหนี้คนอื่น ๆ เนื่องจากข้อกำหนดดังกล่าวผูกพันเฉพาะผู้สลับหลังเท่านั้น

4.กรณีตัวแลกเงิน

ที่ไม่ต้องยื่นตัวแลกเงินให้มีการรับรอง

- ผู้ทรงยื่นให้รับรองและผู้จ่ายไม่ยอมรับรับรอง ผู้ทรงไม่มีสิทธิไล่เบี้ยลูกหนี้ทั้งหลายก่อนตัวแลกเงินถึงกำหนดใช้เงิน
- ผู้ทรงยื่นให้รับรองและถ้าผู้จ่ายรับรอง ผู้จ่ายย่อมต้องผูกพันเป็นลูกหนี้ชั้นต้น
- ผู้ทรงไม่ยื่นให้รับรอง ผู้ทรงไม่เสียสิทธิไล่เบี้ย

หลักเกณฑ์การนำ ตัวแลกเงินไปให้รับรอง

- ผู้ยื่นตัวแลกเงินให้รับรอง
- สถานที่ยื่นตัวแลกเงินให้รับรอง
- กำหนดเวลาสำหรับยื่นตัวแลกเงินให้รับรอง
- ผู้ที่จะรับรองตัวแลกเงิน

รูปแบบการรับรอง

- รับรองตลอดไป คือ การรับรองยอมปฏิบัติตามความต้องการของผู้สั่งจ่ายทุกประการ
- รับรองเบี่ยงบ้าย คือ การรับรองที่ผู้ขจ่ายมีเงื่อนไขหรือรับรองแต่เพียงบางส่วน หรืออื่นๆ เช่น รับรองว่าจะจ่ายเงินแก่ผู้ทรงเมื่อผู้ทรงส่งมอบสินค้าแก่ตน เป็นต้น

สิทธิในการปฏิเสธการรับรองเบี่ยงป้าย

- มาตรา 936 วรรคหนึ่ง คำรับรองเบี่ยงป้ายนั้น ผู้ทรงตัวแลกเงินจะบอกปัดเสียก็ได้ และถ้าไม่ได้คำรับรองอันไม่เบี่ยงป้าย จะถือเอาว่าตัวเงินนั้นเป็นอันขาดความเชื่อถือรับรองก็ได้
- **ถ้าผู้ทรงยอมรับคำรับรองเบี่ยงป้าย จะต้องให้ผู้สลักหลังและผู้ส่งจ่ายยินยอมด้วย

การอาวัลตัวแลกเงิน

ความหมายของการอาวัล

- มาตรา 938 วรรคหนึ่ง ตัวแลกเงินจะมีผู้ค้ำประกันรับประกันการใช้เงินทั้งจำนวนหรือแต่บางส่วนก็ได้ซึ่งท่านเรียกว่า อาวัล
- การอาวัล คือ การค้ำประกันความรับผิดชอบของลูกหนี้ตามตัวแลกเงิน

ลักษณะของการอาวัล

- การอาวัลทั้งจำนวนหรือแต่บางส่วน มาตรา 938 วรรคหนึ่ง
- ผู้ที่จะเป็นผู้รับอาวัล อาจเป็นบุคคลภายนอก หรือ คู่สัญญาในตัวแลกเงินก็ได้ มาตรา 938 วรรคสอง

วิธีการอาวัล

- 1.ใช้ได้เป็นอาวัลหรือข้อความอื่นทำนองเดียวกัน และลงลายมือชื่อผู้รับอาวัล มาตรา 939 วรรคสอง
- 2.ลงลายมือชื่อหน้าตัวแลกเงิน มาตรา 939 วรรคท้าย
- **ถ้าไม่ระบุว่าอาวัลใคร จะถือว่าอาวัลผู้ส่งจ่าย

ผลของการอาวัล

- มาตรา 940วรรคหนึ่ง ผู้รับอาวัลย่อมต้องผูกพันเป็นอย่างเดียวกันกับบุคคลซึ่งตนประกัน
- มาตรา 940วรรคท้าย เมื่อผู้รับอาวัลได้ใช้เงินไปตามตั๋วแลกเงินแล้ว ย่อมได้สิทธิในอันจะไล่เบี้ยเอาแก่บุคคลซึ่งตนประกันไว้ กับทั้งบุคคลทั้งหลายผู้รับผิดชอบตัวผู้นั้น

การใช้เงินตามตัวแลกเงิน

ความหมายของการใช้เงิน

- การที่ผู้มีหน้าที่จ่ายเงินตามตัวเงินใช้เงิน ให้แก่ผู้ทรงหรือบุคคลอื่นที่มีสิทธิ์นำตัวแลกเงินไปยื่นต่อตนเพื่อให้ใช้เงินตามตัวโดยถูกต้องตามกฎหมาย

ความจำเป็นในการนำตัวแลกเงิน ไปยื่นให้ใช้เงิน

- มาตรา 941 อันตัวแลกเงินนั้น ย่อมจะพึงใช้เงินในวันถึงกำหนดและถึงกำหนดวันใด ผู้ทรงต้องนำตัวเงินไปยื่นเพื่อให้ใช้เงินในวันนั้น

เวลาใช้เงิน

- 1.การใช้เงินก่อนเวลาที่ถึงกำหนด – เป็นความสมัครใจของผู้ทรง (เจ้าหนี้) และผู้จ่าย จะบังคับไม่ได้
- 2.การใช้เงินหลังเวลาที่ตัวถึงกำหนด ต้องได้รับความยินยอมจากลูกหนี้ทั้งหลาย ถ้าลูกหนี้ทั้งหลายไม่ยินยอมด้วย ลูกหนี้หลุดพ้น

ถ้าผู้ทรงไม่นำตัวแลกเงินไปยื่นให้ใช้เงิน

- เมื่อล่วงพ้นระยะเวลาที่ตัวแลกเงินถึงกำหนดใช้เงิน หรือพ้นระยะเวลาทำคำคัดค้านการไม่รับรอง หรือการไม่ใช้เงิน ผู้ทรงยอมสละสิทธิที่จะไล่เบี้ยเอาแก่ผู้สลักหลัง ผู้สั่งจ่าย และคู่สัญญาอื่น ๆ มาตรา 973

